

31 Ιανουαρίου 2010

Κυριακή του Ασώτου Υιού (εορτές αγίων - απόστολος - ευαγγέλιο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Συναξάριον

Τη αυτή ημέρα, μνήμη των Αγίων και Θαυματουργών Αναργύρων Κύρου και Ιωάννου, και της Αγίας Μάρτυρος Αθανασίας και των τριων αυτής θυγατέρων και παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης και Ευδοξίας. Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ουϊκτωρίνου, Ουϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου και Παπία των εν Κορίνθω. Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης, των αγίων Ταρσίζιου, Ζωτικού, Κυριακού και Σώκιο των Μαρτύρων. Μνήμη των αγίων μαρτύρων Σατουρνίνου, Θύρσου και Βίκτωρα. Μνήμη του αγίου Ιούλιου του Πρεσβύτερου εξ Αιγίνης, του οσίου Νικήτα εκ Κιέβου, του αγίου Ηλία του νέου οσιομάρτυρα του Αρδούνη, του οσίου πατρός ημών Αρσενίου του εν Πάρω. Τη αυτή ημέρα η Σύναξις Υπεραγίας Θεοτόκου της Κορωνιωτίσσης η Δακρυρροούσης. Ταις των σων αγίων πρεσβείαις Χριστε ο Θεός ελέησον ημάς. Αμήν.

Ο Απόστολος

Ολα μου επιτρέπεται να τα κάμω, όπως π.χ. να τρώγω και να πίνω χωρίς διακρίσεις, αλλά δεν είναι συμφέρον να πράττω όλα. Ολα μου επιτρέπονται, αλλ' εγώ δεν θα εξουσιασθώ και δεν θα υποδουλωθώ εις τίποτε. Τα φαγητά είναι δια την κοιλίαν και η κοιλία δια τα φαγητά. Ο δε Θεός θα καταργήση και αυτά και εκείνην εις την μέλλουσαν ανάστασιν των σωμάτων. Δεν είναι η τροφή, που μας κάνει αμαρτωλούς ενώπιον του Θεού. Αυτό όμως δεν ισχύει προκειμένου περί της ηθικής καθαρότητος, διότι το σώμα δεν έχει γίνει δια την πορνείαν και τας σαρκικάς επιθυμίας, αλλά δια τον Κυριον, που είναι κεφαλή του πνευματικού σώματος της Εκκλησίας· και ο Κυριος είναι δια το σώμα, δια να κατοική εις αυτό και το αγιάζη. Αφού δε ο Θεός και τον Κυριον ανέστησεν εκ νεκρών, και ημάς όλους, που αποθνήσκομεν και το σώμα μας διαλύεται, θα μας αναστήση εκ νεκρών με την παντοδυναμίαν του. Δεν γνωρίζετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού, (ο οποίος είναι κεφαλή του σώματος της Εκκλησίας); Να αποτραβήξω, λοιπόν, και να πάρω τα μέλη του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. Η δεν γνωρίζετε, ότι εκείνος ο οποίος προσκολλάται και ενώνεται με την πόρνην είναι ένα σώμα με αυτήν; Διότι αυτό λέγει η Γραφή· “θα γίνουν, λέγει, οι δύο, άνδρας και γυναίκα, μια σάρκα, εν σώμα”. Εκείνος όμως που προσκολλάται και ενώνεται με τον Κυριον, γίνεται κατά μυστηριώδη τρόπον ένα πνεύμα με αυτόν, γεμίζει ολόκληρος και αγιάζεται από αυτόν.

Αποφεύγετε πάντοτε με όλην σας την δύναμιν τον μολυσμόν της πορνείας. Καθε άλλο αμάρτημα, που ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι αμάρτημα που διαπράττεται

έξω από το σώμα και δεν το βλάπτει αμέσως και κατ' ευθείαν τόσο πολύ. Ενώ εκείνος που πορνεύει, αμαρτάνει εναντίον αυτού τούτου του σώματος, το οποίον και μολύνει και βλάπτει κατά τρόπον άμεσον και ταχύν. Η δεν γνωρίζετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που κατοικεί μέσα σας, και το έχετε λάβει από τον Θεόν και άρα δεν ανήκετε στον εαυτόν σας; Διότι έχετε εξαγορασθή με πολύτιμον τίμημα, δηλαδή με το ανεκτίμητον αίμα του Χριστού. Αποφεύγετε, λοιπόν, κάθε σαρκικήν εκτροπήν, που μολύνει το σώμα, και δοξάσατε τον Θεόν με όλην σας την προσωπικότητα, με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία είναι του Θεού.

Το Ευαγγέλιο

Είπε δε ακόμη και την εξής παραβολήν· “έννας άνθρωπος είχε δύο υιούς. Και είπε ο νεώτερος από αυτούς στον πατέρα· πατέρα,δος μου το μερίδιο της περιουσίας που μου ανήκει. Και ο πατέρας εμοίρασε εις αυτούς την περιουσίαν του. Και ύστερα από ολίγας ημέρας ο νεώτερος υιός εμάζευσεν όλα ανεξαιρέτως όσα του είχε δώσει ο πατέρας και εταξίδεψε εις μακρυνήν χώραν. Και εκεί εσπατάλησε την περιουσίαν του ζων ένα βίον άσωτον, παραλυμένον και ασυλλόγιστον. Όταν δε εξώδευσε όλα όσα είχε, έπεσε μεγάλη πείνα εις την χώραν εκείνην και αυτός ήρχισε να στερήται και να πεινά. Και από την πείναν πλέον ζαλισμένος επήγε και προσκολλήθηκε σαν δούλος εις ένα από τους κατοίκους της χώρας εκείνης. Και αυτός τον έστειλε εις τα χωράφια του, να βόσκη χοίρους. Και επιθυμούσε να γεμίση την κοιλίαν του από τα ξυλοκέρατα, που έτρωγαν οι χοίροι, αλλά κανείς δεν του έδιδε, διότι οι υπηρέται τα προώριζαν δια τους χοίρους. Καποίαν όμως ημέραν συνήλθεν από την ζάλην και το κατάντημα της αμαρτωλής ζωής του και είπε· Ποσοι μισθωτοί του πατέρα μου έχουν με το παραπάνω ψωμιά και φαγητά, εγώ δε χάνομαι από την πείναν;

Και αμέσως επήρε την απόφασιν της επιστροφής και είπε· Θα σηκωθώ, θα υπάγω προς τον πατέρα μου και θα του πω· πατέρα μου, ημάρτησα στον ουρανόν εμπρός στον Θεόν και τους αγγέλους του· ημάρτησα και ενώπιόν σου, διότι περιφρόνησα την πατρικήν σου αγάπην και δεν ελογάριασα την λύπην, που θα σου προξενούσα με την φυγήν μου. Δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου και να φέρω το τιμημένο όνομά σου· κάμε με σαν ένα από τους υπηρέτας σου. Και έθεσε εις εφαρμογήν την καλήν του απόφασιν. Εσηκώθη και ήλθε προς τον πατέρα του. Ενώ δε ακόμη ευρίσκετο εις μακρυνήν απόστασιν, ο πατέρας του, που από καιρόν τώρα τον επερίμενε και παρατηρούσε πάντοτε με λαχτάρα στον δρόμον, τον είδε και τον εσπλαγχνίσθη, έτρεξε εις προϋπάντησίν του, έπεσε με στοργήν απέραντον στον τράχηλον του παιδιού του, το αγκαλιασε και το εγέμισε φιλήματα. Συντετριμμένος

ο υιός από την απέραντον αυτήν στοργήν είπε στον πατέρα του· Πατέρα, ημάρτησα στον ουρανόν και ενώπιόν σου και δεν είμαι άξιος να ονομασθώ υιός σου. Ο δε πατέρας τον διέκοψε, εστράφη προς τους δούλους, που είχαν μαζευθή εκεί, και είπε· Βγάλτε την πιο καλή φορεσιά και ενδύσατέ τον, και δώστε του το δακτυλίδι εις τα χέρια, σαν αυτό που φορούν οι ελεύθεροι και οι κύριοι. Δώστε του υποδήματα εις τα πόδια, δια να μη περπατή ξυπόλητος όπως οι δούλοι. Και φέρτε το θρεπτό μοσχάρι, σφάξτε το και ετοιμάστε το πιο πλούσιο τραπέζι, δια να πανηγυρίσωμε το εξαιρετικά χαρμόσυνο αυτό γεγονός. Και αφού φάμε, ας ευφρανθούμε όλοι. Διότι ο υιός μου αυτός ήτο νεκρός και αναστήθηκε, χαμένος ήτο και ευρέθηκε. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται. (Αγγελοι και δίκαιοι καλούνται από τον Θεόν να χαρούν και να ευφρανθούν, όταν ένας αμαρτωλός, που εγκατέλειψε τον Θεόν και εσπατάλησε τα θεία δώρα εις την αμαρτίαν και εβυθίσθη στον εξευτελισμόν και την κοινήν περιφρόνησιν, μετανόηση ειλικρινώς, επανέλθη προς τον Πατέρα και ξαναπάρη την υιοθεσίαν και την πρώτην του θέσιν).

Αλλά ο μεγαλύτερος υιός ευρίσκετο στο χωράφι και καθώς την ώραν που ήρχετο επλησίασε στο σπίτι, ήκουσε μουσικά όργανα και τραγούδια και χορούς. Και αφού εκάλεσε ένα από τους υπηρέτας, τον ηρώτησε τι άραγε είναι αυτά που γίνονται. Εκείνος δε του είπε ότι· Ηλθε ο αδελφός σου και ο πατέρας σου έσφαξε το θρεπτό μοσχάρι, διότι με μεγάλην χαράν τον είδε και τον υπεδέχθη υγιή. Εθύμωσε δε αυτός και δεν ήθελε να εισέλθη στο σπίτι και να παρακαθή στο χαρμόσυνο τραπέζι. Όταν ο πατέρας επληροφορήθη αυτό, εβγήκε έξω προς τον μεγαλύτερον υιόν και με στοργήν πολλήν τον παρακαλούσε. Εκείνος όμως πικραμένος απεκρίθη με δυσφορίαν μεγάλην και του είπε· Ιδού τόσα χρόνια σε υπηρετώ και ποτέ δεν κατεπάτησα την εντολή σου. Και όμως εις εμέ δεν έδωσές ποτέ ένα κατσίκι, δια να εφρανθώ με τους φίλους μου. Όταν δε ήλθε το παιδί σου αυτό, που κατέφαγε το βιο σου με πόρνας, έσφαξες προς χάριν του το θρεπτό μοσχάρι. Είπε δε εις αυτόν ο πατέρας· Παιδί μου, συ πάντοτε είσαι μαζί μου και όλα τα υπάρχοντά μου είναι δικά σου και ποτέ από τίποτε δεν σε εστέρησα. Επρεπε δε και συ να ευρανθής και να χαρής, διότι ο αδελφός σου αυτός ήτο νεκρός και αναστήθηκε, χαμένος και ξαναβρέθηκε". (Αγανακτούσαν οι υψηλόφρονες Φαρισαίοι, όταν έβλεπαν τον Κυριον να δέχεται με στοργήν τους μετανοούντας αμαρτωλούς και να τους ανακηρύσσει πολίτας της βασιλείας του. Εγωπαθείς και ιδιοτελείς, καθώς ήσαν οι Φαρισαίοι και οι όμοιοι με αυτούς, τυπικώς μόνον και εξωτερικώς τιμώντες τον Θεόν, απεξένωσαν τον ευατόν των από την αγάπην του Θεού και από την χαρμόσυνον επικοινωνίαν με τους πολίτας της βασιλείας των ουρανών).